

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

เด็กกับพื้นที่แห่งความสุข

CHILDREN AND STATE OF HAPPINESS

กาญจนา อีสอาด
KANCHANA ISSA-ARD

พ.
ก4290
2551

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 81408
วัน,เดือน,ปี..... 11 ส.ย. 2551

b..... 114 3133A
i.....

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์
บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ.2551

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในห้องสมุดของสถาบัน ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2008

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KINGMONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์ เด็กกับพื้นที่แห่งความสุข
Children and State of Happiness
ชื่อนักศึกษา นางสาวกาญจนา อีสอาด
รหัสประจำตัว 49062611
ปริญญา ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา ทัศนศิลป์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ศ.เกียรติศักดิ์ ชานนารอด

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์		ลายมือชื่อ
ศ.ชวลิต	นันทเสมอ	
รศ.อลิตา	จันทิณีเพ็ชร	
ศ.เกียรติศักดิ์	ชานนารอด	
รศ.สุรพงษ์	สมสุข	

วัน/เดือน/ปี ที่สอบ 26 พฤษภาคม 2551 เวลา 10.00 น. เป็นต้นไป

สถานที่สอบ ณ ภาควิชาจิตรศิลป์

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว
(รศ.ดร.วิรุณี ชินะศรีกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....30.....เดือน.....พฤษภาคม.....พ.ศ.....2551.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์ (ภาษาไทย)	เด็กกับพื้นที่แห่งความสุข
หัวข้อวิทยานิพนธ์ (ภาษาอังกฤษ)	Children and State of Happiness
นักศึกษา	นางสาวกาญจนา อิศสอาด
รหัสประจำตัว	49062611
ปริญญา	ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	ทัศนศิลป์ (จิตรกรรม)
พ.ศ.	2551
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ศ.เกียรติศักดิ์ ชานนารอด

บทคัดย่อ

วัยเด็กเป็นวัยเริ่มต้นแห่งความหวังและอนาคต ซึ่งในปัจจุบันความเหลื่อมล้ำทางสังคมทำให้เด็กต้องปรับตัวไปตามสภาพที่เป็นจริงแห่งการแปรเปลี่ยน โดยเริ่มจากครอบครัว วิถีชีวิต ปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมทำให้เกิดปัญหาเด็กถูกทอดทิ้ง บางกลุ่มถูกจัดว่าเป็นเด็กเร่ร่อน พวกเขาต้องดิ้นรนในการใช้ชีวิตและตกอยู่ในสภาพที่ขาดโอกาสทางสังคมและความสุขในวัยเยาว์ ก่อให้เกิดสภาวะทางอารมณ์ ความเครียด ความทุกข์ภายในจิตใจ

จากประสบการณ์ที่ข้าพเจ้าที่ได้สัมผัสและพบเห็นปัญหา จึงก่อเกิดแนวความคิดและสร้างพื้นที่แห่งความสุขถ่ายทอดเป็นผลงานจิตรกรรมร่วมสมัย โดยใช้บุคคลิกลักษณะการแสดงออกของเด็กเป็นสื่อในการสร้างสรรค์ร่วมกับทัศนธาตุทางศิลปะในการสานต่อจินตนาการและช่วยเติมเต็มในสิ่งที่ขาดหายไปให้กับเขาเหล่านั้น

Thesis	Children and State of Happiness
Student	Miss Kanchana Issa-ard
Student ID.	49062611
Degree	Master Degree of Arts
Program	Visual Arts
Year	2008
Thesis Advisor	Prof. Kiattisak Chanonnart

ABSTRACT

Childhood is the period to start hope and future. However, there is nonequivalent condition in the social that makes many children adapt to be like a real condition at the moment. More children's lifestyles have changed, more serious problems happened to them such as many children have left and they became homeless. These situations affect into many children, they have to struggle and to be underprivileged in the social and they also lack happiness in their lives. As a result, it can lead into bad mood, seriousness and suffering of mind.

From my experience, I have explored many ideas that flow through the area of happiness called contemporary painting. In conclusion, I bring the characteristic of children to express creative idea together with art vision. The essential reason is to sustain children's imagines and fulfill their minds.

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอน้อมรำลึกถึงคุณพระธรรม คำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ให้รู้
ประพาศิชอบชั่วดี

ขอขอบคุณ บิดา มารดา ที่มอบความรักความเมตตา อบรม ดูแล สั่งสอน คณาจารย์ทุกๆ
ท่านที่มอบความรู้ในศาสตร์สาระ ตลอดจนญาติพี่น้อง มิตรสหาย ที่มอบกำลังใจและความ
ช่วยเหลือในการทำงานได้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	II
กิตติกรรมประกาศ	IV
สารบัญ	V
สารบัญภาพ	VII
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างสรรค์	1
ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของศึกษา	2
ขอบเขตการศึกษา	2
ขั้นตอนการสร้างสรรค์	2
ประโยชน์ที่ได้รับจากการสร้างสรรค์	3
บทที่ 2 ข้อมูลและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์	4
การทำหนังสือนิทานภาพ	4
สภาพแวดล้อม	4
อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปะ	5
บทที่ 3 ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์	9
ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยา	9
ข้อมูลที่เป็นของเล่น	9
การร่างภาพผลงาน	9
การสร้างสรรค์ผลงาน	9
ภาพร่างผลงานวิทยานิพนธ์.....	10
บทที่ 4 วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์.....	16
รูปทรง	16
สี	16
พื้นผิว	17
ที่ว่าง	17

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
การวิเคราะห์องค์ประกอบ.....	18
การพัฒนาผลงานก่อนวิทยานิพนธ์	24
ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์.....	26
ผลงานวิทยานิพนธ์.....	31
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ	38
บรรณานุกรม	39
ประวัติผู้เขียน	40

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 ภาพผลงานของ Ivan Rabuzin (Summersandscape)	6
2.2 ภาพผลงานของ Wang Guo Jin (Delighted Children).....	7
2.3 ภาพผลงานของ Wang Guo Jin (Performance)	8
3.1 ภาพร่างวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1.....	11
3.2 ภาพร่างวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2	12
3.3 ภาพร่างวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3.....	13
3.4 ภาพร่างวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 4.....	14
3.5 ภาพร่างวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 5.....	15
4.1 ภาพแสดง โครงเส้นผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1	18
4.2 ภาพแสดง โครงเส้นผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2	19
4.3 ภาพแสดง โครงเส้นผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3	20
4.4 ภาพแสดง โครงเส้นผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 4	21
4.5 ภาพแสดง โครงเส้นผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 5	22
4.6 ภาพแสดงการวิเคราะห์องค์ประกอบ.....	23
4.7 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1.....	26
4.8 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2	27
4.9 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3	28
4.10 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 4	29
4.11 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1	33
4.12 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2	34
4.13 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3	35
4.14 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 4	36
4.15 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 5	37

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

สิ่งจำเป็นสำหรับการเจริญเติบโตและการมีชีวิตอยู่ของมนุษย์นั้น แบ่งได้เป็น สองหลักใหญ่ๆคือ สิ่ง จำเป็นสำหรับร่างกาย(physical needs) เช่น อาหาร อากาศสำหรับหายใจ อุณหภูมิที่เหมาะสม เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย การรักษาพยาบาลเมื่อเจ็บป่วย เป็นต้น นอกจากนี้แล้วมนุษย์ยังมีสิ่งจำเป็น สำหรับจิตใจ (psychological needs)ที่จะทำให้มนุษย์นั้นอยู่อย่างปกติสุข สามารถเป็นคนที่มีคุณภาพ คือ สามารถประกอบการทำงานให้เป็นประโยชน์กับตนเอง ครอบครัว และสังคม ถ้าเด็กได้รับแต่สิ่งจำเป็นสำหรับร่างกายอย่างครบบริบูรณ์ แต่ขาดสิ่งจำเป็นสำหรับจิตใจ เราก็อาจได้เด็กที่รูปร่างแข็งแรง สูงใหญ่ตามเกณฑ์มาตรฐานทุกประการ แต่อาจมีท่าทางไม่เป็นสุข หงอยเหงา ไม่ร่าเริงแจ่มใส เชื่องซึม หรือมีพฤติกรรมก้าวร้าว ชอบทำลาย หรือไม่สามารถรับผิดชอบได้ตามวัย เช่น ไม่สามารถ เรียนหนังสือได้ ฉะนั้นเด็กต้องการตอบสนองต่อความต้องการทางจิตใจเพื่อมีสุขภาพจิตที่ดีควบคู่ กับการมีสุขภาพกายดี (Sarafino EP. Armstrong JW 1980: 29)

ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างสรรค์

วัยเด็กเป็นวัย เริ่มต้น ของความหวังและอนาคต ซึ่งปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในชีวิต ทั้งทางด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และเศรษฐกิจ ทำให้วิธีการดำรงชีวิตของมนุษย์เปลี่ยนแปลงไป สภาพแวดล้อม นับตั้งแต่สถาบันครอบครัวอันเป็นสถาบันพื้นฐานทางสังคมที่สำคัญเป็นอันดับต้น สถาบันครอบครัวและสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อการพัฒนาการเจริญเติบโตทางด้านร่างกายและจิตใจของเด็ก เด็กที่เกิดในครอบครัวที่อบอุ่นแวดล้อมด้วยชุมชนที่ผาสุก สุขภาพจิตและสุขภาพกายเติบโตอย่างสมบูรณ์ ส่วนอีกมุมหนึ่งซึ่งเป็นมุมมืดของเด็กที่ตกอยู่ในสภาวะอารมณ์เครียดขาดความสุขภายในจิตใจในแบบสมวัยเด็กของเขา ซึ่งเด็กเหล่านี้อาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ย่ำแย่วิกฤตซึ่งเป็นไปได้ ในหลายปัจจัย เริ่มจากปัญหาครอบครัว ความเร้นแค้นยากจน ผู้ปกครองขัดเขียดบังคับ มากเกินไป ซึ่งส่วนใหญ่เกิดจากครอบครัวที่มีฐานะ พ่อแม่ของเด็กเหล่านั้นต้องการให้ลูกเป็นคนเก่งกล้าสามารถในทุกด้าน จับทุกอย่างอัดลงในสมอง และเบียดเบียนเวลาแห่งความสุขของลูกอย่างไม่ได้ตั้งใจ เด็กเหล่านี้มีความสุขทางกายแต่สภาพภายในใจจิต ของเขาถูกทำลายลงสร้างความตึงเครียดและมีพฤติกรรมก้าวร้าว ทำลายสิ่งของ และทำร้ายตัวเอง เด็กเหล่านี้ต้องการหาทางออกและโยยหาความสุขที่ขาดหายไปในช่วงวัยเยาว์ของพวกเขา ข้าพเจ้ารู้สึกสะเทือนใจกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กในสังคม ซึ่งนับวันยังมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ข้าพเจ้านำเอาความรู้สึกสะเทือนใจนี้เป็นแรงบันดาลใจและเป็นแนวทางในการสร้างผลงานศิลปะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรรมใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา

ความเข้าใจต่อพฤติกรรมและสิ่งที่เด็กคิดฝันต้องอาศัยประสบการณ์ และการสังเกตความต้องการของเด็กเหล่านั้น ข้าพเจ้านำความรู้เรื่องจิตวิทยาเด็กและประสบการณ์ส่วนตัวมาสร้างเป็นงานจิตรกรรม เพื่อบรรเทาความคับแค้นความทุกข์ภายในจิตใจของเด็ก ผนวกกับประสบการณ์การทำหนังสือภาพประกอบสำหรับเด็ก นำมาเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ผสมผสานกับจินตนาการในการสร้างรูปแบบผลงาน โดยไม่กำหนดเรื่องราวเนื้อหาไว้อย่างชัดเจนตายตัว เพื่อให้ความคิด จินตนาการ ความฝัน ผ่านออกมาอย่างอิสระไม่บังคับ ซึ่งนำไปเชื่อมโยงเพิ่มเติมในจินตนาการของเด็กเหล่านั้นให้เกิดความสุขภายในจิตใจ โดยสร้างพื้นที่ขึ้นมา พื้นที่แห่งนั้นเต็มไปด้วยความสุข และเป็นส่วนระบายอารมณ์ที่คั่งค้างภายในจิตใจ ส่งผลให้หัวใจเปิดกว้าง ผ่อนคลาย เข้าใจในสภาพของตน และพบกับจินตนาการที่เป็นแหล่งกำเนิดความสุขทางใจอันไม่สามารถพบได้ในชีวิตจริง

ขอบเขตของการศึกษา

นำเสนอผลงานสร้างสรรค์จากจินตนาการในการสร้างรูปแบบผลงาน โดยสร้างเป็นพื้นที่แห่งความสุข แสดงออกมาเพื่อเชื่อมโยง เพิ่มเติมให้กับจินตนาการของเด็กเหล่านั้นโดยไม่กำหนดสถานที่ไว้ชัดเจน เพื่อให้เกิดรูปแบบการสร้างสรรค์ที่อิสระ เน้นรูปทรงของตัวเด็กที่เกาะกลุ่มเป็นรูปทรงใหม่ทำให้ดูมีพลังเคลื่อนไหว มีอิสระในพื้นที่แห่งความสุขนั้นๆ โดยการวิเคราะห์ความหมาย จะใช้ประสบการณ์และพฤติกรรมของเด็กประกอบกับความคิดเห็นส่วนตัว ผลงานทั้งหมดใช้เทคนิคการเขียนอะครีลิค บนผ้าใบเป็นหลัก

ขั้นตอนการสร้างสรรค์

นำข้อมูลและประสบการณ์เกี่ยวกับจิตวิทยาและพฤติกรรมของเด็ก ความสะเทือนใจ ภาวะอารมณ์ที่ตรงเคียดของเด็กในสภาพแวดล้อมต่างๆ ผนวกกับความคิดฝันจินตนาการและการเชื่อมโยงสานต่อความคิดระหว่างเด็กกับการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ปฏิบัติงานสร้างสรรค์โดยนำแบบร่างมาขยายแบบคร่าวๆ และเพิ่มรายละเอียดของเนื้อหาลงไปในช่วงขั้นตอนที่ปฏิบัติจริง

ประโยชน์ที่ได้รับจากการสร้างสรรค์

จากเรื่องราวของเด็กที่มีปัญหาทางด้านจิตใจนำมาผนวกกับความคิดสร้างสรรค์ ในรูปแบบของการสร้างพื้นที่แห่งความสุข โดยใช้เทคนิคการเขียนลีอะครีติก บนผ้าใบ และวิธีการเขียนที่มีอิสระในการสร้างสรรค์ผลงาน ทำให้ได้รับซึ่งการขยายผลทางด้านทัศนคติและแนวทางการสร้างสรรค์เฉพาะตัวขึ้น ข้าพเจ้าได้รับความสุขตลอดระยะเวลาในการสร้างสรรค์ผลงาน และเชื่อว่าผลงานของข้าพเจ้าสามารถเชื่อมโยงจินตนาการของเด็กให้มีความสุขภายในจิตใจ

จากการสร้างสรรค์ผลงานผ่านขั้นตอนต่างๆ ของการพัฒนาความคิด รูปแบบเทคนิควิธีการที่เกิดจากประสบการณ์การสร้างสรรค์ จะนำมาซึ่งประโยชน์อย่างมากต่อการศึกษาด้านศิลปะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ข้อมูลและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์

การทำงานศิลปะของข้าพเจ้าอาศัยแรงบันดาลใจการทำหนังสือนิทานภาพ สถานที่
สิ่งแวดล้อมที่มีความประทับใจ พฤติกรรมของเด็ก เรื่องที่กระทบให้เกิดความสะเทือนใจ
โดยเฉพาะเรื่องที่เกิดถูกทำร้ายด้านจิตใจจนเกิดภาวะเครียดภายใน แต่ก็มีได้จำกัดอยู่เพียงสิ่งที่
สัมผัสรับรู้เหล่านั้น ยังครอบคลุมถึงประสบการณ์ในวัยเด็กตนเองที่ได้สัมผัสความสุข ซึ่งยังคงเป็น
ร่องรอยของอดีตที่ยังคงหววนระลึกถึง และสัมผัสกลิ่นแห่งความสุขจากการนึกย้อนถึงกาลเวลา
เหล่านั้น สิ่งเหล่านี้กระตุ้นให้เกิดจินตนาการ ซึ่งถ่ายทอดและเชื่อมโยงไปสู่จินตนาการ ความคิด
ความฝัน ให้กับเด็กเหล่านั้น ก่อให้เกิดแนวความคิดสร้างสรรค์ผลงานศิลปะโดยแยกเป็นส่วนใหญ่ๆ
ดังนี้

การทำหนังสือนิทานภาพ

ในวัยเด็กข้าพเจ้ามักจะเล่นนิทานให้น้องฟังเป็นเนืองนิจ เนื่องจากมีหน้าที่ดูแลน้องในช่วงที่
บิดามารดาไปทำงาน ในการเล่นนิทานเป็นการวาดรูปลวดลายบนจินตนาการแบบเด็กๆ จาก
ประสบการณ์ช่วงนั้นได้ประยุกต์นำมาสร้างหนังสือนิทานภาพ และจากประสบการณ์การทำ
หนังสือนิทานภาพนั้นทำให้ได้เรียนรู้ถึงจิตวิทยาเด็ก และสังเกตพฤติกรรมของเด็ก ซึ่งมีความ
ละเอียดอ่อนต่อสิ่งที่มีผลกระทบ โดยในกลุ่มเด็กที่มีปัญหาทางสภาพจิตใจ นิทานภาพมีส่วนพัฒนา
จิตใจให้มีความสุขขึ้นได้ในระดับหนึ่ง

ข้าพเจ้านำหลักการทำหนังสือนิทานภาพเข้ามาปรับ และพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงาน
ศิลปะ โดยนำเอาโครงสีและเทคนิควิธีการบางส่วนมาประยุกต์ให้เข้ากับผลงานทางจิตรกรรม และ
เป็นหลักแนวความคิดเดิมที่ว่าสร้างความสุขให้เกิดภายในจิตใจของเด็ก เพื่อเสริมสร้างจินตนาการ
ให้มีความสุขและมีความมั่นคงในการดำเนินชีวิตต่อไป

สภาพแวดล้อม

ข้าพเจ้าเติบโตในสังคมชนบทด้วยภูมิศาสตร์ที่เป็นพื้นที่ราบลุ่ม พื้นที่แห่งนั้นเรียกว่า พื้นที่
แห่งดินดำน้ำชุ่ม บ้านเรือนปลูกสร้างอยู่ริมคลองสองฝั่ง วิถีชีวิตที่เต็มไปด้วยความสุขบนความ
พอเพียง ธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ หล่อหลอมจิตใจให้มีความอ่อนโยนและเป็นสุข ใน
สภาพแวดล้อมที่มีความโอบอ้อมอารีภายในครอบครัวที่อบอุ่นอยู่ในดินแดนแห่งพุทธธรรม ซึ่งเป็น
สวรรค์ของชาวชนบท และการได้เกิดในสภาพแวดล้อมเหล่านี้ นับได้ว่าเป็นความโชคดีที่ได้ฝึก
สังเกตธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรอบๆตัว เกิดการเรียนรู้ในการใช้ชีวิตธรรมชาติและเศษวัสดุเหลือ
ใช้มาประยุกต์เป็นของเล่น ซึ่งของเล่นส่วนใหญ่ประกอบเป็นรูปรถยนต์ รถไฟ เครื่องบิน เรือ ก้อน

แล้วแต่เป็นพาหนะที่นำพาจินตนาการได้โดดเด่น ท่องเที่ยวไปในโลกอีกโลกหนึ่งที่ได้เต็มไปด้วยความรื่นรมย์ น่าค้นหา จินตนาการที่ล่องลอย ท่องฝันมีพาหนะที่สร้างขึ้นนำพาไปได้ทุกแห่งหนตามแรงใจปรารถนา

ห้วงจินตนาการในอดีตครั้งนั้นมีผลต่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในปัจจุบันอย่างมาก ข้าพเจ้าได้นำรูปทรงที่ประกอบกันเป็นของเล่น และธรรมชาติของวัยเด็กที่มีอารมณ์แสดงการเล่นอย่างมีความสุข ผนวกกับแนวความคิดที่จะสร้างพื้นที่แห่งความสุขให้กับเด็กเหล่านั้น โดยพยายามที่จะสร้างจินตนาการที่ขาดหายไปในวัยเด็กของเขาให้กลับมามีชีวิตอยู่บนโลกแห่งความจริง

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้าเปรียบเสมือนการเล่านิทานกล่อมเด็กให้ได้รับความเพลิดเพลินและหลับฝันอยู่ในห้วงจินตนาการ โดยที่ผลงานนั้น ได้แสดงออกถึงความรู้สึกที่มีความสุขอยู่บนโลกแห่งความจริง และการได้รับความสุขแบบค่อยเป็นค่อยไป ข้าพเจ้าเชื่อว่าความสุขลักษณะนี้ช่วยบรรเทาความทุกข์ อีกทั้งเป็นหนทางในการสร้างความสุขที่ถาวรบนโลกแห่งความจริงตลอดไป

อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปะ

นอกจากประสบการณ์การสร้างนิทานภาพ ความประทับใจในสภาพแวดล้อมในอดีต และแนวคิดเกี่ยวกับจิตวิทยาเด็ก ด้านศิลปะแนวทางของกลุ่มนาอีฟ (NAIVE) และศิลปินในยุคศตวรรษที่ 20 ซึ่งเป็นศิลปินจากประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ที่มีชื่อว่า หวาง เก้า จิน (Wang Guo Jin) ได้ให้อิทธิพลด้านรูปแบบผลงานทางด้านศิลปะของข้าพเจ้าเป็นอย่างมาก

ศิลปินนาอีฟ (NAIVE)

รูปแบบของศิลปินนาอีฟมีเอกลักษณ์ที่แสดงออกอย่างเรียบง่าย ไม่เน้นความถูกต้องตามหลักและมิตความจริง ใช้สีสดใสและมักจะแสดงการพรรณนาการถึงความเบิกบาน สดใสของบรรยากาศในจินตนาการ ผลงานศิลปะของนาอีฟมักจะสร้างขึ้นโดยศิลปินที่ไม่ได้รับการฝึกฝนทางศิลปะมาโดยตรงทางทฤษฎี แต่ก็มีศิลปินนาอีฟบางคนถึงแม้ได้รับการฝึกฝนทางศิลปะมาแต่ก็เลือกใช้การแสดงออกในรูปแบบของนาอีฟอย่างจงใจ ศิลปะแนวนี้มีอิทธิพลแพร่ขยายไปวงกว้างระดับนานาชาติ ดำเนินต่อเนื่องจนถึงศตวรรษที่ 20 นี้ ไม่ใช่ทุกคนที่อยากจะเป็นศิลปินนาอีฟแล้วจะได้เป็น ดังที่เห็นกันมาแล้วว่าทักษะการระบายสีของศิลปินนาอีฟดูแล้วมีลักษณะขาดทักษะทางศิลปะ แต่ก็แสดงถึงการจัดวางที่มีระเบียบรวมเข้ากันอย่างกลมกลืน ศิลปินนาอีฟมีมุมมองต่อโลกดังอยู่ในภวังค์ หลับฝัน โดยเป็นไปตามธรรมชาติอย่างแนบเนียน ทั้งยังแสดงถึงความต้องการที่ปลดปล่อยตนเองไปสู่การหลุดพ้น ภาพของเขาจึงเปรียบดังการเริ่มต้น ประโยคแรกของเทพนิยายโบราณที่ว่า “กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว” ศิลปินนาอีฟไม่ใช่ศิลปะแห่งวันวานและก็ไม่ใช่ศิลปะแห่งปัจจุบัน แต่เป็นศิลปะที่ไร้กาลเวลา ข้าพเจ้าขอยกตัวอย่างผลงานชื่อ Summerlandscape ของอิวาน ราบูซิน (Ivan Rabuzin) ศิลปินชาวยูโกสลาเวีย เป็นตัวอย่างของศิลปะแบบนาอีฟที่มีกลิ่นอายของ

ความเป็นนิทาน กวี การจัดองค์ประกอบที่มีเนื้อหาน้อย เรียบง่าย แต่ให้ความรู้สึกถึงบรรยากาศที่อบอุ่นไปด้วยกลิ่นของธรรมชาติที่แสนสดชื่น

ภาพที่ 2.1 ผลงานของศิลปินชาวยูโกสลาเวีย Ivan Rabuzin ชื่อภาพ Summerlandscape 1972

ศิลปะสมัยใหม่

ศิลปะในยุคปัจจุบันมีอิทธิพลในการทำงานศิลปะของข้าพเจ้าโดยเฉพาะศิลปินจากประเทศจีน ชื่อ หวาง เก้า จิน (Wang Guo Jin) เขาจบการศึกษาในปี ค.ศ. 1990 หลังจบการศึกษาเขาได้พัฒนาผลงาน แสดงงานทั้งในประเทศและต่างประเทศจนถึงปัจจุบัน ผลงานของเขามีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักในระดับนานาชาติ ผลงานชุดแรกที่ข้าพเจ้าประทับใจ ชื่อว่า The Head เขาเขียนรูปศีรษะของเด็ก บนศีรษะประกอบด้วยสิ่งของ ประดับประดาราวกับว่าการตีความหมายนั้นอยู่ที่การคิดฝัน และการต้องการภายใน แสดงออกมาผ่านจินตนาการ พื้นผิวที่สร้างในผลงานมีความชัดเจนและหยาบ ดูผิวเผินให้ความรู้สึกเหมือนหุ่นปูน ผลงานของเขาโดดเด่นในเรื่องของแสงเงา

นอกจากผลงานชุดดังกล่าว ระยะเวลาผลงานของเขามีรูปแบบที่เขียนรูปทรงของเด็กเต็มตัว เป็นกลุ่มบ้าง เดี่ยวบ้าง แสดงถึงการละเล่น การค้นหาอิสรภาพแบบไร้เดียงสา บางชิ้นงานเป็นการล้อเลียนเรื่องการเมือง ทหาร และรัฐบาล โดยใช้เด็กเป็นสื่อ ซึ่งผลที่แสดงออกมาให้ผลปะทะรุนแรง ด้วยลักษณะกิริยาของเด็ก และพื้นผิวที่ตัวเด็ก บนพื้นหลังที่เรียบแบน

ผลงานในชุด Delighted Children เขาวางโครงสีโทนร้อน เน้นแสงเงาชัดเจน จัดวางรูปทรงของตัวเด็กให้มีขนาดที่แตกต่าง อย่างมีจังหวะ รูปทรงเกาะกลุ่มอยู่รวมกัน เป็นองค์ประกอบที่ต่อเนื่อง ผลงานของเขาแสดงออกถึงความเป็นชาติ และมักหยิบเรื่องวัฒนธรรมเข้าร่วมในผลงานอยู่เสมอ ในปัจจุบันเขาได้สร้างผลงานชุด Performance โดยเน้นรูปทรงของตัวเด็กให้เพิ่มมากขึ้น มี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในงานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น มิอนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ผ่านการคัดค้าน
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

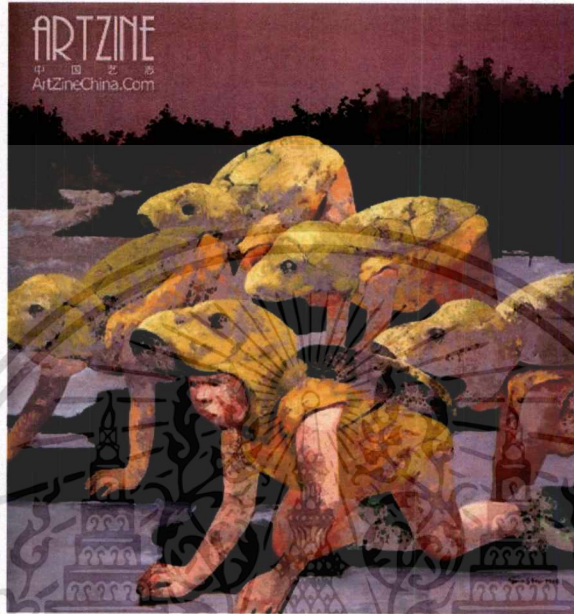
เรื่องราวเนื้อหาที่แสดงถึงระหว่างความจริงและความฝัน โดยเน้นถึงการจินตนาการของเขาในวัยเด็กเข้าร่วม

ข้าพเจ้ามีความชื่นชอบและประทับใจในผลงานของ หวาง เก้าจิน ผลงานของเขาเป็นการจุดประกายการเริ่มต้นการค้นหาเทคนิควิธีการในการแก้ไขและสร้างสรรค์ผลงาน และพยายามสร้างสรรค์ผลงานให้มีรูปแบบเฉพาะตัว

ภาพที่ 2.2 Wang Guo Jin, Delighted Children No. 6, Oil on Canvas, 184 x 145 cm, 1996

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.3 Wang Guo Jin, Performance No. 10, Oil on Canvas, 200 x 200 cm, 2008

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานวิถยานิพนธ์

ศิลปินเป็นคนชอบฝัน ฝันที่จะเป็นจะทำอะไรแปลกๆ สร้างอนาจักรของตนเองขึ้นด้วยความฝัน แต่ศิลปินไม่ได้หาความสุขจากความฝันนั้นคนเดียว เขาจะทำความฝันให้เป็นจริงขึ้นด้วยการแสดงออกทางรูปทรงในงานศิลปะให้คนอื่น ๆ ได้ร่วมความสุขในความฝันนั้นด้วย ศิลปินจะแสดงความฝันหรือความคิดฝัน ไม่ว่าจะเลื้อยลอยอย่างไรออกมาในรูปทรงซึ่งมีคุณค่าที่ทุกคนยอมรับ ต่างกับความฝันแท้ๆที่หาสาระอะไรไม่ใคร่จะได้(ชุลล นิมเสมอ 2544:11)

1. การเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาของเด็ก และพฤติกรรมการแสดงออก รวมทั้งสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน เพื่อซึมซับความรู้สึกต่างๆ ชีวิตประจำวันของเด็กในชีวิตประจำวันในชุมชนแออัด และสถานสงเคราะห์ รวมทั้งในบ้านพักของข้าพเจ้าซึ่งเปิดเป็นโรงเรียนสอนศิลปะเด็กเหล่านั้นมีความแตกต่างของสภาพแวดล้อม และฐานะทางครอบครัว ข้าพเจ้านำประสบการณ์ในวัยเด็กและข้อมูลต่างๆ ของเด็กเหล่านั้นนำมาปฏิสัมพันธ์กับความรู้สึก และจัดระเบียบใหม่ให้เข้ากับวิธีการแสดงออกให้เป็นรูปธรรมชัดเจนขึ้น

2. ข้อมูลที่เป็นของเล่นที่เด็กสร้างขึ้นเอง และพฤติกรรมการเล่นของเล่นในสภาพแวดล้อมที่ต่างกันของเด็ก เพื่อนำรูปทรงของเล่นมาปรับสร้างรูปทรงขึ้นใหม่เพื่อเพิ่มจินตนาการที่เป็นอิสระ เชื่อมโยงความจริงและความฝันภายในพื้นที่แห่งความสุขที่ร่วมกันต่อเติมความฝันล่องลอยไปในห้วงแห่งสุข

3. การร่างภาพผลงาน การร่างภาพไม่ได้กำหนดพื้นที่ตายตัว ปล่อยความคิด การแสดงออกที่เป็นอิสระ ร่างรูปทรงของกลุ่มเด็กให้เกิดรูปทรงใหม่เชื่อมโยงกับรูปทรงของเล่นเดิม โดยจัดองค์ประกอบของภาพแต่ละกลุ่มให้มีจังหวะที่ดูแล้วเห็นถึงความเคลื่อนไหว แสดงออกถึงความสุขทางใจแบบเรียบง่าย เมื่อกำหนดโครงสร้างที่เหมาะสมดีแล้ว จึงทดลองร่างบนกระดาษ จากนั้นอาจมีการลดเพิ่ม ตัดทอนส่วนที่อาจทำให้จุดประสงค์ในการแสดงออกไม่ชัดเจน เช่นรูปทรงของเล่นที่มีโครงสร้างชัดเจนเกินไป ทำให้เกิดความรู้สึกเฉอะแฉะจนมากเกินไป บางส่วนล่างเป็นรูปทรงของเศษวัสดุเหลือใช้ ประกอบเข้ากับรูปทรงของเล่นเพื่อส่งผลให้มีการแสดงออกในจินตนาการเชิงสร้างสรรค์

4. การสร้างสรรค์ผลงาน ดำเนินการขยายภาพร่างลงบนผ้าใบ การร่างภาพนี้เป็นเพียงการร่างแบบคร่าวๆ จากนั้นจึงแก้ไขให้ได้ลักษณะเหมาะสมตามสภาพที่ต้องการ เมื่อร่างภาพแล้วจึงลงสีพื้นโดยรวม จากนั้นจึงเขียนส่วนที่เป็นประธาน และรองประธาน แล้วจึงคัดน้ำหนัก และทำบรรยากาศที่เป็นพื้นที่ว่างทางด้านหลัง โดยใช้ที่แปร่งที่เป็นอิสระ ปล่อยให้บางจังหวะที่ลงตัวไว้เพื่อให้

มีบรรยากาศที่แสดงถึงความรู้สึกสนุกสนาน มีอิสระ ซึ่งบางชิ้นงานอาจเขียนตามความถนัด โดยไม่ตามขั้นตอนก็ได้

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้าเป็นผลกระทบบจากอารมณ์ความสะเทือนใจ โดยเน้นเนื้อหาหลักที่เกี่ยวกับจินตนาการ ความฝันเพื่องานอันเนื่องมาจากความต้องการตามธรรมชาติของเด็กที่ถูกรับบังคับและกดดันภายในจิตใจ การสร้างสรรค์เป็นการแสดงออกที่มีอิสระ ไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัว ซึ่งจะได้อธิบายรายละเอียดในการวิเคราะห์การสร้างสรรค์ต่อไป

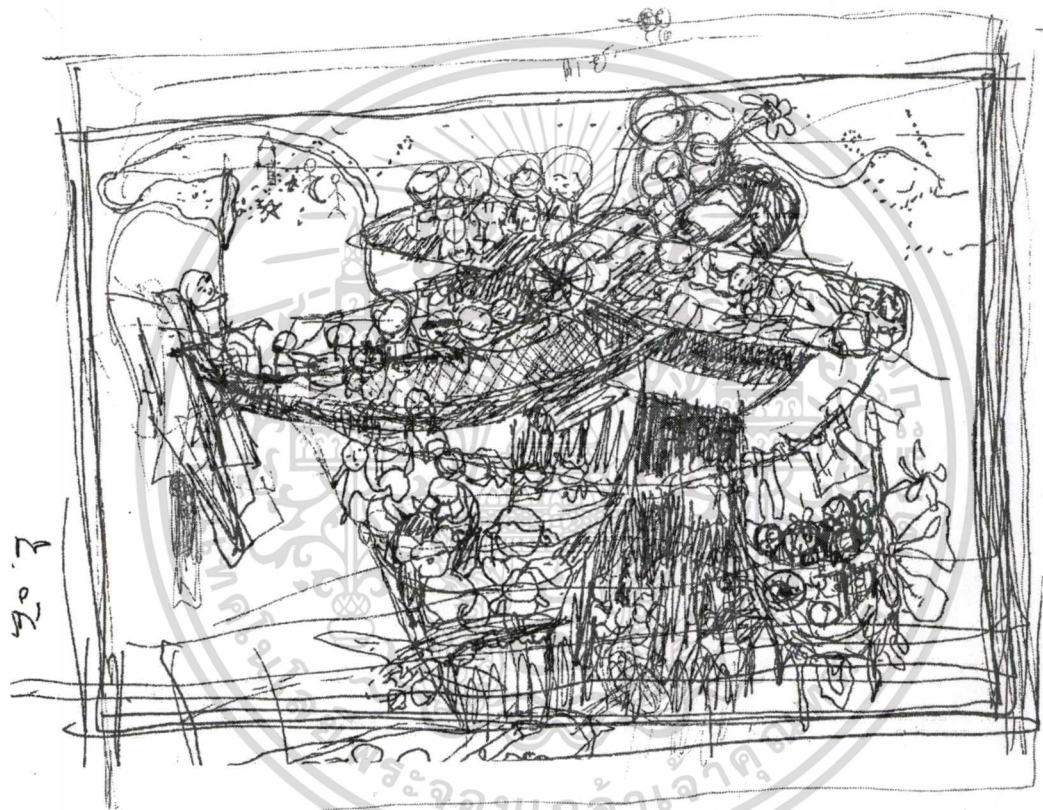

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

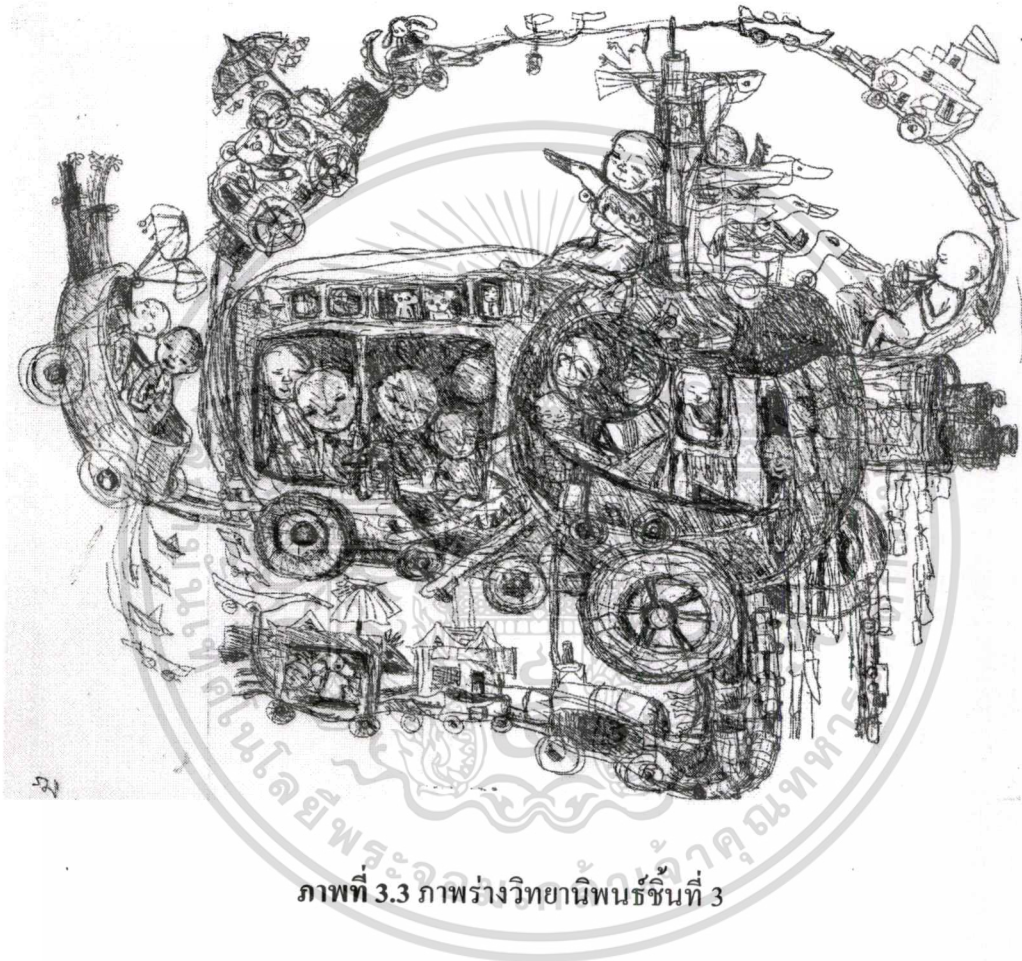
ภาพที่ 3.1 ภาพร่างวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.2 ภาพร่างวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.3 ภาพร่างวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.4 ภาพร่างวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.5 ภาพร่างวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ในชุด “เด็กกับพื้นที่แห่งความสุข” นี้ จากประสบการณ์ที่ส่งสมการทำงานหนังสือนิทานภาพ และการรวบรวมทางพฤติกรรมของเด็กที่มีความบริสุทธิ์ตรงไปตรงมา นำมาผนวกเป็นความคิดรวบยอดผสมผสานกับการแสดงเฉพาะตนออกมาเป็นผลงานจิตรกรรมร่วมสมัย โดยกำหนดองค์ประกอบด้วยทัศนธาตุต่างๆ ดังนี้

รูปทรง (FROM)

รูปทรงสำคัญในงานคือ รูปทรงของเด็ก และของเล่น โดยรูปทรงของตัวเด็กนั้นไม่ได้ชี้ชัดว่าเป็นเด็กหญิงหรือเด็กชายเขียนแบบตัดทอนรูปทรง เพียงต้องการแทนค่าความรู้สึกในความเป็นเด็กกลุ่มหนึ่งเท่านั้น โดยขนาดของรูปทรงแตกต่างกันเล็กน้อย ให้ความสำคัญกับการแสดงออกทางท่าทางของเด็กให้เชื่อมโยงประสานสัมพันธ์ในทิศทางที่มีความเคลื่อนไหวอย่างอิสระ และประกอบกับรูปทรงของเล่นที่นำมาสร้างรูปทรงใหม่ โดยจัดวางรูปทรงของของเล่นและตัวเด็กให้มีความประสานกลมกลืนกัน เพื่อต่อเติมจินตนาการให้เกิดความคิดฝันล่องลอยไปในห้วงแห่งความสุข

สี (COLOUR)

จากแนวความคิดที่พิจารณาว่า ชีวิตของเด็กเหล่านั้นมาจากหลากหลายฐานะ และมีความแตกต่างกันตามสภาพที่เป็นไป ในการสร้างสรรค์ของข้าพเจ้าจึงไม่ยึดติดกับเหตุผลและความเป็นจริง เป็นเพียงงานสร้างสรรค์ที่เกี่ยวกับความฝันและจินตนาการ การใช้จึงใช้สีได้อย่างอิสระ การใช้สีในตัวเด็กจึงมีความหลากหลายในการใช้สี ซึ่งเป็นสีที่ไม่ใช่เป็นจริงในธรรมชาติร่วมอยู่ด้วย เช่น เด็กบางคนมีโทนสีส้มแดง บางคนเป็นโทนสีฟ้า สีที่ใช่แสดงให้เห็นถึงความทุกข์ และความสุขปะปนกันไปในแต่ละตัวแสดง แต่ละชิ้นงานมีโทนสีที่แตกต่างกันไป โดยเน้นการใช้โครงสร้างที่สร้างบรรยากาศแบบฝันๆ ตามแบบนิทานภาพ โครงสีในชิ้นงาน “ฝันคิดปีก” (ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1) เป็นโครงสร้างสีสดใสทำให้รู้สึกสนุกสนานอยู่ในบรรยากาศ ส่วนโครงสร้างในผลงาน “First Class” (ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2) ใช้โครงสร้างที่ให้ความรู้สึกอบอุ่น พร้อมทั้งจะท่องเที่ยวไปในแดนดินสุดขอบฟ้า โครงสีในผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 3 “ราตรีสโมสรม” เป็นโครงสร้างน้ำเงินครอบคลุมอยู่ ให้ความรู้สึกลึกลับที่มีความเคลื่อนไหวบางสิ่งบางอย่างในความนิ่งสงบแห่งยามราตรี โดยมีการกำหนดสีสดใสให้มีจังหวะ สอดแทรกให้เกิดความเคลื่อนไหว แสดงถึงจินตนาการที่ส่งผ่านไปในช่วงแห่งรัตติกาลที่หม่นหมอง และปลดปล่อยความทุกข์ไปสู่จินตนาการแห่งความสุขบนฟากฟ้า โครงสีที่ใช้ในผลงาน “ลูกโป่งสวรรค์” (ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 4) เป็นโครงสร้างสีสดใสและนุ่มนวล ใช้สี

บรรยากาศโทนสีฟ้าอมเหลือง แทรกด้วยสีชมพูอ่อน โครงสีที่นุ่มนวลแสดงออกให้เห็นถึงจินตนาการที่ถูกกลั่นกรองในห้วงของจิตใจที่เกิดความสุข สีสว่างสดใสในบรรยากาศที่มีความสดชื่น สว่าง สบาย โครงสีที่ใช้ในผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 5 “สวรรค์บนดิน” ใช้โทนสีร้อน โดยมีชุดสีน้ำตาลปนเหลืองคลุมบรรยากาศ แสดงออกให้เห็นถึงบรรยากาศแห่งท้องทุ่ง ส่งผ่านจินตนาการที่ไร้ขอบเขต ปลดปล่อยความทุกข์ ต้อนรับความสุข ความสนุกอย่างมีอิสระ และอบอวลไปในบรรยากาศแห่งท้องทุ่ง

พื้นผิว (Texture)

พื้นผิวมีความสำคัญต่อการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ชุดนี้ เนื่องจากข้าพเจ้าต้องการแสดงพื้นผิวที่ขรุขระในตัวเด็ก บ่งบอกให้เห็นถึงภาวะวิกฤติในชีวิตของเขาเหล่านั้น ซึ่งเป็นความจริงที่เขาต้องเผชิญ ส่วนบรรยากาศรอบนอกเป็นพื้นที่เรียบบ้าง หยิบบ้าง ตามจังหวะที่ลงตัว บางจังหวะเป็นริ้วรอยของทีเปรงที่ต้องการทิ้งไว้ในผลงาน ซึ่งในผลงานแสดงออกถึงความจริงและความฝันปะปนกันไปในช่วงแห่งจินตนาการนั้น ซึ่งพื้นผิวที่เกิดขึ้นนั้นเกิดจากอารมณ์ภายใน แสดงออกอย่างตรงไปตรงมาจากความรู้สึกสู่การสร้างสรรค์ ไม่มีสูตรตายตัว ข้าพเจ้าใช้เก็ยทำพื้นผิวให้เกิดร่องรอยขรุขระโดยการปาดและการถูบางๆ ประสานสีหลายสีให้กลมกลืน การใช้เนื้อสีไม่หนามากเกินไป ด้วยคุณลักษณะของสีอะคริลิกมีความทึบแสงน้อย จึงต้องใช้เวลาในการรอจังหวะทำซ้ำที่ต่อเนื่อง จึงจะสัมฤทธิ์ผลตามความพอใจ

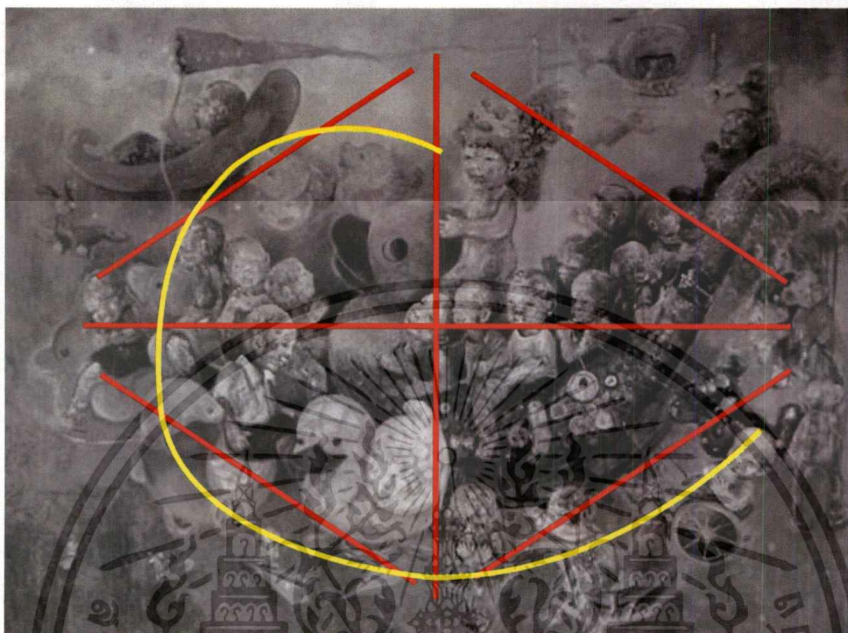
ที่ว่าง (Space)

ปล่อยให้พื้นที่ว่างเพื่อต้องการแสดงออกให้เห็นถึงจินตนาการที่ไร้ขอบเขต ที่ว่างมีส่วนทำให้ผลงานโดยรวมสมบูรณ์ และมีผลทำให้รูปทรงภายในภาพผลงานมีความชัดเจนและส่งผลต่อสายตา แสดงความรู้ถึงสื่อที่ต้องการแสดงได้

81408

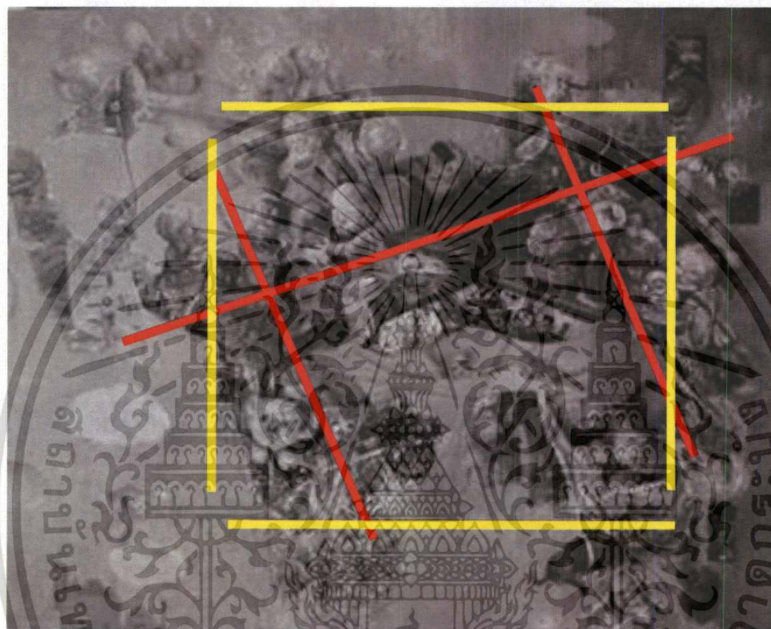
การวิเคราะห์องค์ประกอบ

ผลงานวิทยานิพนธ์ได้กำหนดเส้น โครงสร้างและเส้นแสดงทิศทางดังนี้

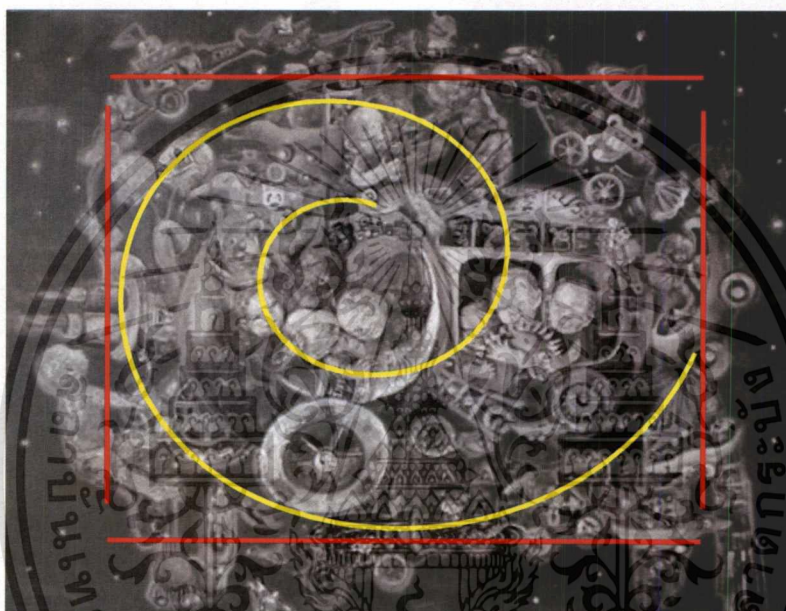
ภาพที่4.1 โครงสร้างของเส้นผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1

ข้าพเจ้าต้องการแสดงโครงสร้างของเส้น โดยใช้เส้นตั้งและเส้นตรงวางอยู่จุดกึ่งกลางของภาพ ซึ่งมีเส้นแนวทแยงเชื่อมต่อกันกับ โครงสร้างหลักประกอบกันขึ้นเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยม และแสดงทิศทางให้หมุนรอบเป็นวงรี ทั้งนี้เพื่อให้เกิดเอกภาพ และนำสายตาเข้าสู่ประธานหลักของภาพ

ภาพที่ 4.2 โครงสร้างของเส้นผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2

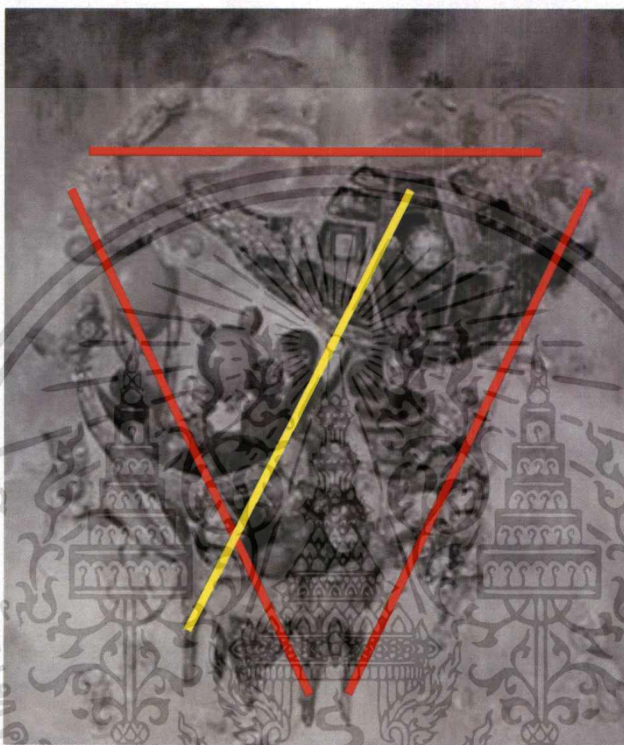
ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นนี้ ข้าพเจ้าทดลองแตกเส้น โครงสร้างโดยแสดงเส้น โครงสร้างหลัก ในแนวเฉียงทั้งแนวอนและแนวตั้ง เพื่อแสดงทิศทางในการประกอบกันของรูปทรง ในทางกลับกันส่วนของรูปทรงประธาน ข้าพเจ้ากลับต้องการแสดงทิศทางให้เคลื่อนไหวเชื่อมต่อกันเป็นรูปสี่เหลี่ยมแทน ทั้งนี้เพื่อดูผลการแสดงออกของโครงสร้างทั้ง 2 ชนิด ว่าโครงสร้างหลักแบบใดให้ผลต่อทัศนธาตุมากกว่ากัน

ภาพที่4.3 โครงสร้างของเส้นผลงานผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3

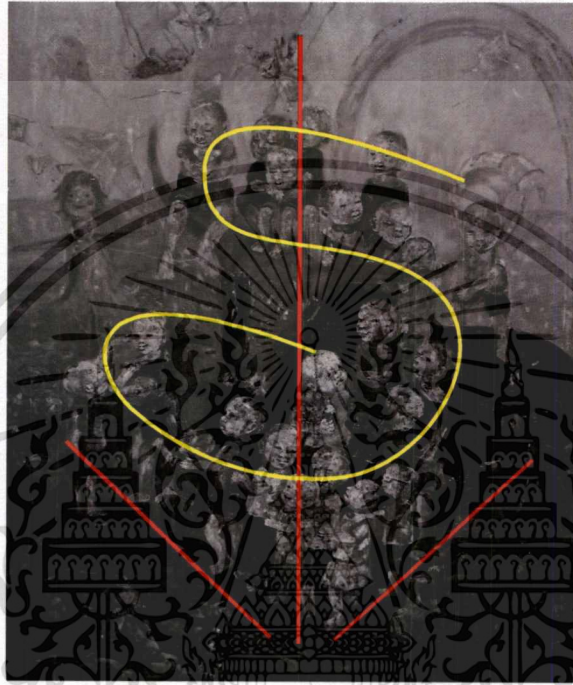
ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นนี้ ข้าพเจ้ากลับมาทดลองใช้เส้น โครงสร้างเช่นเดียวกับผลงาน วิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1 โดยต้องการแสดงโครงสร้างหลักที่ใช้เส้นนอนเป็นจุดกึ่งกลาง และใช้รูปทรง สี่เหลี่ยมเป็นฐานในการวางรูปทรงต่างๆ โดยมีทิศทางในการนำสายตาหมุนรอบเป็นทรงวงกลม มากขึ้น ทั้งนี้เพื่อทดสอบการแก้ปัญหาโครงสร้างและทิศทางจากผลงานวิทยานิพนธ์ดังกล่าว ซึ่ง ได้ผลเป็นที่น่าพอใจในระดับหนึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.1 โครงสร้างของเส้นผลงานผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 4

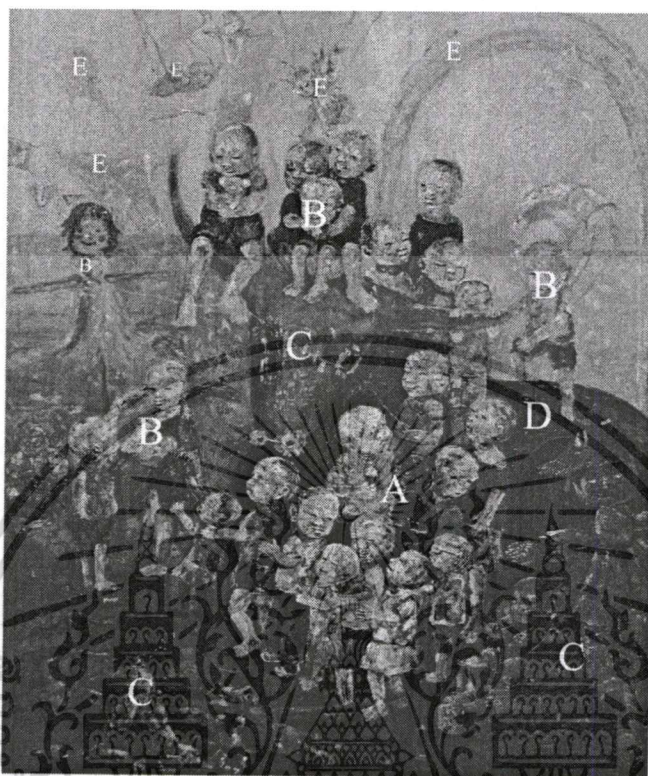
ข้าพเจ้าต้องการแสดงเส้น โครงสร้างหลักเป็นรูปสามเหลี่ยมหน้าจั่วกลับด้าน เพื่อเปิด โครงสร้างให้ขยายกว้างขึ้นไปทางด้านบนของภาพ ในขณะที่เดียวกันก็เน้นทิศทางให้เป็นแนวเฉียง ขนานขึ้นไป ทั้งนี้ให้สอดคล้องกับเรื่องราวที่ต้องการนำเสนอ

ภาพที่ 4.5 โครงสร้างของเส้นผลงานผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 5

ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นนี้กลับมามากดลองใช้เส้น โครงสร้างที่ง่ายขึ้น โดยใช้เพียงเส้นตั้งเป็น โครงหลัก และเส้นเฉียงเป็นเส้น โครงสร้างรอง โดยใช้ทิศทางของรูปทรงเป็นตัวเอส แสดงทิศทาง การเคลื่อนไหว เพื่อให้เกิดทิศทางอิสระขึ้น ทั้งนี้เพื่อต้องการแก้ปัญหาผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นก่อนๆ ซึ่งมีปัญหาเส้น โครงสร้างที่จำกัดมากเกินไป

การวิเคราะห์องค์ประกอบผลงานวิทยานิพนธ์ ชื่อ สวรรค์บนดิน

ภาพที่ 4.6 การวิเคราะห์องค์ประกอบ “สวรรค์บนดิน”

การนำผลงานในขั้นสุดท้ายของการสร้างสรรค์มาวิเคราะห์ เนื่องจากเป็นชิ้นงานที่มีความสมบูรณ์ในเรื่องของการจัดวางองค์ประกอบในระดับหนึ่ง เริ่มจากความเป็นเด่นที่รูปทรง A เน้นรูปทรงที่มีขนาดใหญ่และแสงที่ชัดเจน โดยกำหนดให้รูปทรง D ซึ่งมีน้ำหนักเข้มอยู่ในระยะหลังเพื่อเน้นน้ำหนักให้รูปทรง A มีน้ำหนักมากขึ้น ซึ่งเป็นรูปทรงเด่นและเป็นจุดรวมสายตา รูปทรงรองที่กำหนดให้เป็นรูปทรง B C E มีการลดทอนรูปทรงให้มีขนาดลดหลั่นกัน เพื่อสร้างระยะและมิติให้กับภาพ โครงสมีกรประสานกันอย่างกลมกลืน โดยใช้โทนสีร้อนคลุมบรรยากาศ แทรกสีต่างวรรณะในจังหวะที่เหมาะสมเพื่อให้เกิดความมีพลังในการเคลื่อนไหว เคลื่อนไหวไปพร้อมกับรูปทรงที่มีความผันแปรทั้งขนาดและ โครงสร้างของเส้นทิศทาง รวมทั้งพื้นผิวและที่แปร่งที่เพิ่มความสั่นไหวให้กับผลงานให้เกิดความรู้สึกที่ตื่นเต้นสนุกสนาน ซึ่งทั้งหมดรวมกันเป็นเอกภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพัฒนาผลงานก่อนวิทยานิพนธ์

ในการสร้างสรรค์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ เป็นการทำงานที่ได้จากเรื่องราวและประสบการณ์ในอดีตที่มีความสุขบนความพอเพียง ผลงานของข้าพเจ้าแสดงออกทางอารมณ์ที่หนึ่งซึ่งในด้านความคิดรวบยอดกับการสร้างสรรค์ผลงานยังไม่กระชับและประสานสัมพันธ์กัน ในการทำงานซึ่งไม่มีความชำนาญกับการใช้ทีเปรงและผลงานที่มีขนาดใหญ่ จึงทำให้ไม่สามารถควบคุมองค์ประกอบที่สมบูรณ์ได้ และมีปัญหาให้แก้ไขมาอย่างต่อเนื่อง ผลงานของข้าพเจ้าจะเน้นที่การเขียนตัวเด็กและการแสดงออกของท่าทาง เพราะฉะนั้นการค้นหาเทคนิควิธีการสร้างสรรค์ผลงานจึงเป็นเรื่องสำคัญ

จากการเขียนด้วยทีเปรงโดยใช้พู่กันในตัวเด็ก ทีเปรงไม่ทำงาน ทำให้รู้สึกและการประทะการประสานสีไม่ลงตัว จึงแก้ปัญหาโดยการใช้เกียง ซึ่งเมื่อทดลองแล้วทำให้การสร้างสรรค์ผลงานมีความลงตัวมากขึ้น นอกจากการค้นหาเทคนิคแล้วยังปรับเปลี่ยนแนวความคิดเพื่อให้เกิดความคิดรวบยอดเพื่อให้ตรงกับเนื้อหาเรื่องราว เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานในช่วงต่อไป

จากที่นำเรื่องราวจินตนาการและความทรงจำในอดีตมาสร้างเป็นผลงานชิ้นนั้น การแสดงยังคงนิ่ง ไม่มีความชัดเจน จึงทำให้เห็นปัญหาที่เกิดขึ้น และพยายามหาตัวเชื่อมให้ผลงานมีความชัดเจนตรงตามเป้าหมาย โดยได้ศึกษาพฤติกรรมการแสดงออกของเด็กที่มีปัญหาของสภาพจิตใจซึ่งพวกเขาเหล่านั้นมีฐานะความเป็นอยู่ที่แตกต่างกัน แต่พบเจอปัญหาในแนวทางเดียวกัน คือความสุขของเขาได้ขาดหายไป ไม่มีความสุขวัยในขณะที่เขายังเป็นเด็ก ซึ่งพวกเขาเหล่านั้นยังคงต้องการและโหยหามันด้วยใจที่บริสุทธิ์

ข้าพเจ้านำความรู้สึกสะท้อนใจเหล่านั้นมาประกอบกับจินตนาการในวัยเด็ก จึงทำให้เกิดแนวความคิดที่ว่าสานต่อจินตนาการแห่งความสุขให้กับเขาเหล่านั้น โดยการสร้างพื้นที่แห่งใดแห่งหนึ่งที่น่าพาไปสู่ความสุข แนวความคิดนี้เองทำให้การสร้างสรรค์ผลงานดูมีความลงตัว และการแก้ปัญหาเป็นไปอย่างค่อยเป็นค่อยไป จากความนิ่งนั้นได้ปรับเปลี่ยนท่าทางของเด็กให้มีความเคลื่อนไหวและสนุกสนานมากขึ้น โดยจับตัวเด็กประกอบเข้ากับสิ่งแวดล้อมที่เป็นธรรมชาติ โดยกำหนดองค์ประกอบที่ใช้กลุ่มเด็กเป็นตัวประธาน ผสานกับพื้นหลังที่เป็นรูปดวงดอกบัว ผลงานชุดนี้ได้แก้ปัญหาราวงโครงสร้าง คือ มีโครงสร้างที่ดูสะอาด สดใสมากขึ้น แต่ด้วยเนื้อหาสาระจบลงในผลงานไม่สามารถนำมาพัฒนาและใช้เนื้อหาเดิมได้ ข้าพเจ้าจึงปรับเปลี่ยนเรื่องราวสาระให้สมกับวัยเด็ก และให้ได้รับผลจากความสุขจากจินตนาการนั้นๆ

จากการทดลองที่ผ่านมาทั้งพยายามปรับเปลี่ยนรูปแบบ และการเสริมสร้างรูปทรงปรับเปลี่ยนเรื่องราว เนื้อหาให้มีความกระชับ ทำให้พบเจอสิ่งใหม่ๆ โดยการนำเอาของเล่นผนวกกันกับท่าทางการแสดงออกของเด็ก นำมาสร้างเป็นองค์ประกอบ ขยายผลเป็นผลงานวิทยานิพนธ์ การค้าศิลปะที่ข้าพเจ้าพึงพอใจที่สามารถค้นพบแนวทางในการแก้ไขปัญหา และการสร้างสรรค์ผลงานใน

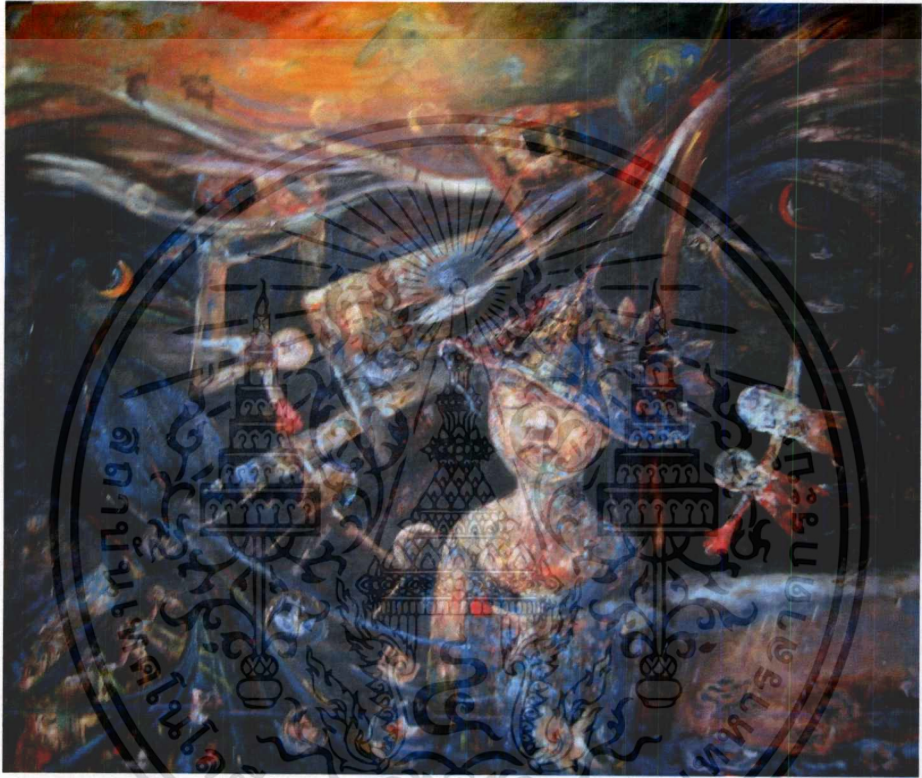
การนำเสนอที่ถูกต้อง โดยอารมณ์และความรู้สึกแฝงอยู่กับลักษณะรูปทรง โครงสี ในทิศทางที่
ต้องการแสดงออกอย่างแท้จริง จนมีความสมบูรณ์ บรรลุวัตถุประสงค์ที่สะท้อนให้เห็นถึงลักษณะ
การทำงานตามแนวความคิดของข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

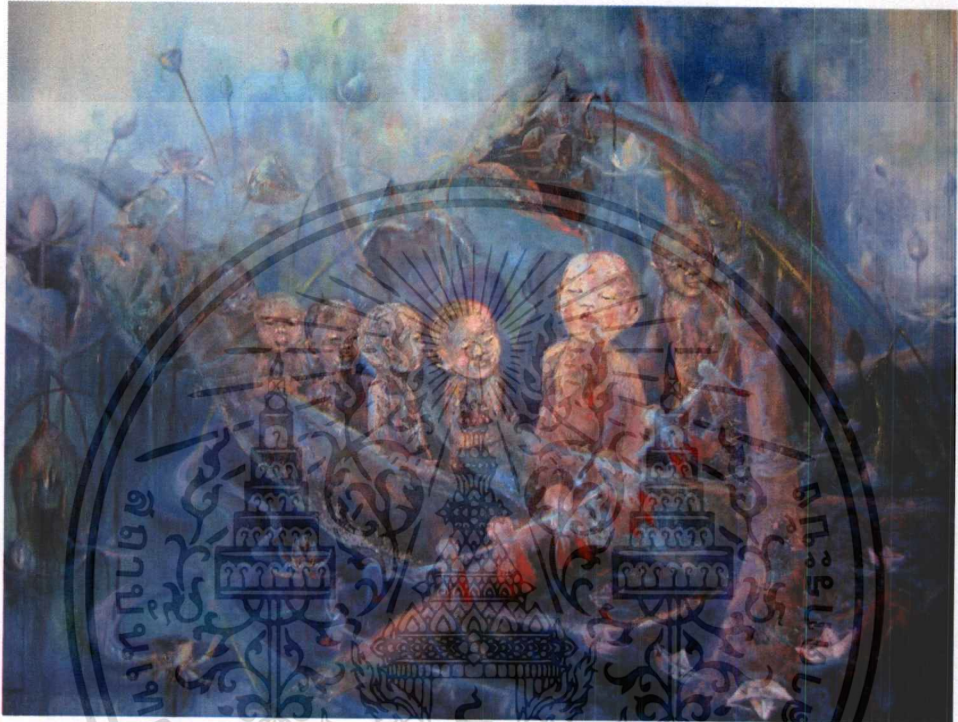

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.7 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่4.8 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.9 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.10 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานวิทยานิพนธ์

ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1 :

ในการทำผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1 ผลงานมีลักษณะเส้นโครงสร้างเป็นรูปสี่เหลี่ยม โครงสร้างลักษณะเช่นนี้ทำให้ผลงานจบลงในภาพและขาดเรื่องราวที่ต่อเนื่องในเรื่องของจินตนาการ ในส่วนขององค์ประกอบจับได้เป็นเพียงรูปทรงกลุ่มเดียว มีการสร้างบรรยากาศที่ก่อเกิดถึงการแสดงความรู้สึกที่เริ่มก่อตัวขึ้น เสมือนการสัมผัสแรกแห่งความสุข

ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2 :

ได้แก้ไขโครงสร้าง รูปทรงให้มีการเปิดที่ว่างให้มีการเคลื่อนไหวของรูปทรงมากขึ้น แต่การจัดวางองค์ประกอบยังเป็นกลุ่มก้อนเดียว ขนาดของรูปทรงถูกจำกัดในกรอบของผลงานทำให้ความอิสระในด้านเนื้อหาจินตนาการถูกลดทอนไป ในทางกลับกันกิริยาท่าทางของเด็กมีการพัฒนารูปทรงของเด็กให้มีความน่าสนใจ และด้วยสีที่สดใสในส่วนของเสื้อผ้า อารมณ์ที่แสดงออกทางใบหน้าของเด็กมีการเปิดรับความรู้สึกที่สนุกสนาน และผ่อนคลายมากขึ้น พร้อมทั้งจะเดินทางไปในโลกแห่งจินตนาการ

ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 3 :

มีการปรับเปลี่ยนเรื่องโครงสี เป็นไปในบรรยากาศของกลางคืนที่มีความลึกลับ น่าค้นหา และการเพิ่มรูปทรงและขนาดของพาหนะให้มีความหลากหลายมากขึ้น การเพิ่มสีที่สดใสในการกระตุ้นสายตาในส่วนของทัศนธาตุให้เกิดความเคลื่อนไหว เพื่อแก้ปัญหาในการเป็นกลุ่มก้อนของรูปทรง ซึ่งยังคงแสดงออกถึงความสุข สมหวัง ในจินตนาการที่กึ่งหลับกึ่งฝัน

ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 4 :

มีการเปลี่ยนแปลงของขนาดพื้นที่งานให้มากขึ้น และโครงสร้างของทิศทางมีมุมมองที่เปิดกว้าง ไม่จำกัด ผนวกกับการใช้โครงสีที่สะอาด นุ่มนวล ในน้ำหนักรูปที่เบาบางลง ทั้งนี้เพื่อต้องการแสดงออกถึงหวังแห่งจินตนาการที่ล่องลอยไปกับความสุข สมวัย ในส่วนของรูปทรงมีการสร้างจินตนาการให้มากขึ้น ในการเพิ่มความสุข สมปรารถนาให้กับเด็ก

ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 5 :

ได้ปรับ แก้ปัญหาของระยะ และทิศทางให้มีความเคลื่อนไหว ไร้ขอบเขตได้เป็นที่น่าพอใจ มีการสร้างระยะทั้งด้านหน้าและด้านหลัง ทั้งนี้ได้กำหนดโครงสีที่อบอุ่น สร้างบรรยากาศแห่งท้องทุ่งที่เป็นพื้นที่รองรับ เพื่อดึงความรู้สึกที่ร่อนลอยอยู่ในอากาศลงสู่ธรรมชาติที่โอบล้อมด้วยอุโมงค์แห่งความอบอุ่นและความสุขที่แท้จริง

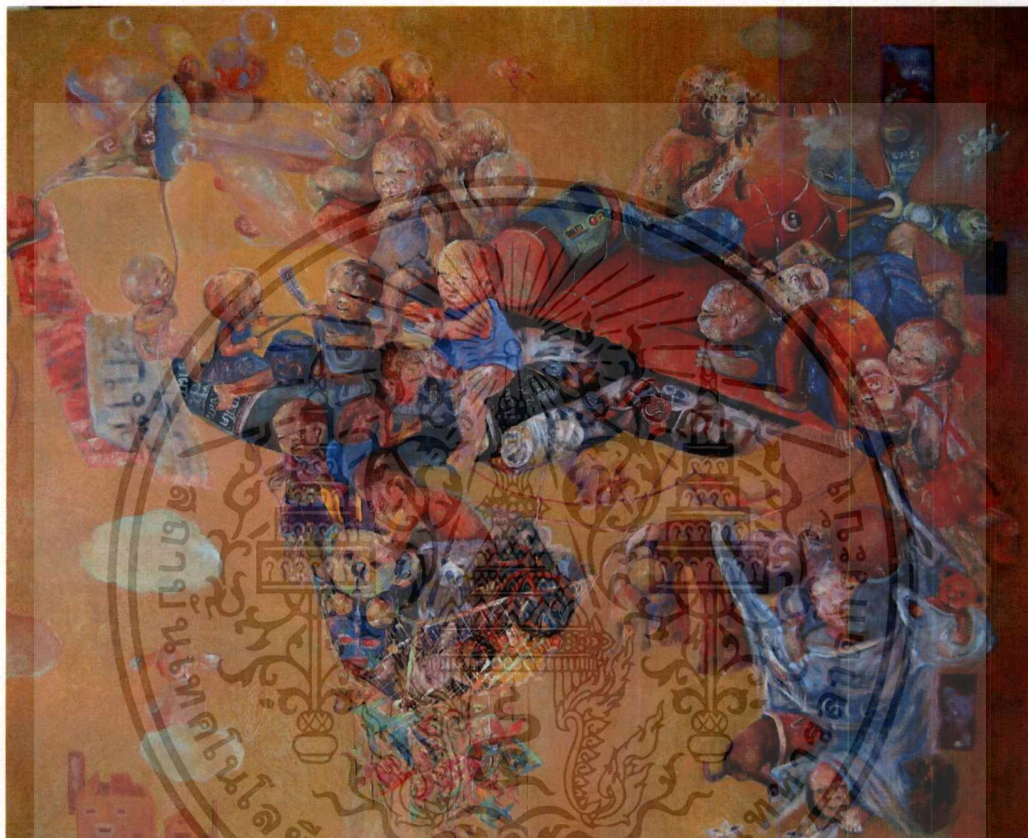

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.11 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1 ฟันตึคปีก สีอะครีลิค 150 x 200 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.12 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2 First class สีอะครีลิค 150 x 180 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.13 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3 ราตรีสโมสร สีอะครีลิค 150 x 200 ซม.ม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.14 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 4 ลูกโป่งสวรรค์ สีอะครีลิค 180 x 200 ซม.ม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.15 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 5 สวรรค์บนดิน สีอะครีติก 150 x 180 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ มุ่งแสดงถึงสาระสำคัญในการนำเสนอหนทางแห่งความสุขภายในใจของเด็กที่มีปัญหาของสภาพจิตใจ โดยมีแนวความคิดเชื่อมโยงกับจินตนาการและการเติมเต็มในสิ่งที่ขาดหายไปให้กับพวกเขาเหล่านั้น พื้นที่แห่งความสุขที่ข้าพเจ้าได้สร้างขึ้นมีความแตกต่างกัน ทั้งนี้เพื่อเป็นการปลดปล่อยความฝันเพียง และห้วงแห่งจินตนาการให้โลดแล่นไปตามพื้นที่นั้นๆ ในช่วงหนึ่งของกาลเวลาได้อย่างเป็นสุข แม้ในยามที่อยู่ในสถานะที่ถูกกดดัน บีบบังคับภายในจิตใจก็ตาม

ในการสร้างสรรค์นั้น มีการศึกษาข้อมูลจากจิตวิทยาของเด็ก การสังสมประสบการณ์จากการทำหนังสือนิทานภาพสำหรับเด็ก และประสบการณ์จากสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของข้าพเจ้า โดยมีจุดมุ่งหมายให้ผลงานการสร้างสรรค์เป็นส่วนช่วยพัฒนาจิตใจให้เด็กเหล่านั้น ได้มีการเก็บสะสมเติมเต็มพลังให้กับชีวิต และเป็นส่วนหนึ่งในการช่วยแก้ไขปัญหาสังคมไทยในรูปแบบวิธีการเฉพาะของข้าพเจ้า อีกทั้งเป็นแนวทางให้กับผู้สนใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในระดับสูงต่อไป ให้บรรลุจุดประสงค์ตามความมุ่งหมาย ทางแนวความคิด ด้วยวิธีการแสดงออกเฉพาะตน เพื่อจรโลงไว้ซึ่งคุณค่าทางศิลปะแห่งการสร้างสรรค์สร้างสืบไปในอนาคต

บรรณานุกรม

เกียรติศักดิ์ ชานนารอด. 2544. **สูจิบัตรการแสดงศิลปกรรมย้อนหลัง**. กรุงเทพฯ : อมรินทร์ พรินตติ้ง แอน พับลิชชิ่ง.

ชลูด นิ่มเสมอ. 2539. **องค์ประกอบของศิลปะ**. พิมพ์ครั้งที่ 4.

Wang Guo Jin. Art work document (online)<http://www.artzinechina.com>

Jakovsky, A. **Naive Painting**. London: Phaidon Oxford.

Safano EP. Armstong Ja. **Child and adolescent development**. Illinois: Scott, Fovesman and Company, 1980

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

- ชื่อ – นามสกุล** กาญจนา อีสอาด 13 เมษายน 2515
- ที่อยู่** 89 หมู่ 8 ต. จระเข้ใหญ่ อ. บางปลาหมอ จ. สุพรรณบุรี 72150
โทร 035-486831, 089-199-6607, E-mail nae991@hotmail.com
- ประวัติการศึกษา** โรงเรียนบางปลาหมอสูงสมารผดุงวิทย์
วิทยาลัยช่างศิลป์
สถาบันราชภัฏจันทรเกษม
Diploma in Art Education
Yokohama International University Japan
- ประสบการณ์ทำงาน** บริษัทสถาปนิก49
อาจารย์ประจำวิทยาลัยช่างศิลป์สุพรรณบุรี
- ประวัติการแสดงผลงานสร้างสรรค์ทางศิลปะ**
- พ.ศ.2543 นิทรรศการศิลปะกรรมคณาจารย์วิทยาลัยช่างศิลป์ ณ หอศิลป์เจ้าฟ้า
- พ.ศ.2544 นิทรรศการศิลปะกรรมขนาดเล็ก ณ หอศิลป์มาลัยแมน
- พ.ศ.2547 kyoten 5 Exhibition Toyama Culteral Hall Japan
- พ.ศ.2548 การแสดงงาน มงสุพรรณผ่านงานศิลป์
- พ.ศ.2549 New yeare's cards Exhibition Oshima Museum Toyama Japan
Hand made Picture books Exhibition Oshima handmade picture book
Museum Toyama Japan
มหกรรมศิลปะเฉลิมพระเกียรติ ในวโรกาสครองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี
ซี คอน สแควร์
- พ.ศ.2550 การแสดงงานศิลปะกรรม อมตะ อาร์ต อวอร์ด ครั้งที่ 3
นิทรรศการ จิตรกรรมบัวหลวง ครั้งที่ 29
New yeare's cards Exhibition Oshima Museum Toyama Japan
- พ.ศ.2551 นิทรรศการศิลปะกรรมคณาจารย์สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ณ หอศิลป์
สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกียรติประวัติ

- พ.ศ.2544 รางวัลชนะเลิศ หนังสือภาพ โครงการดับเบิลเอเล่านิทานให้น้องฟัง
รางวัลชมเชย หนังสือภาพมูลนิธิเด็ก
- พ.ศ.2545 ได้รับทุนรัฐบาลประเทศญี่ปุ่น
- พ.ศ.2547 รางวัลชมเชย หนังสือภาพทำมือหอคิลปีโอซิมา ประเทศญี่ปุ่น
- พ.ศ.2548 รางวัลยอดเยี่ยม หนังสือภาพทำมือหอคิลปีโอซิมา ประเทศญี่ปุ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้